

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8181

гр. София, 20.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **8680** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.100,ал.4 от ЗДСЛ ,вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на П. П. К. от [населено място] срещу МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО- ГР. С. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 4000 лева – претърпени болки и страдания в резултат на отменен незаконосъобразен акт- Заповед № ЧР-03-2/06.01.2022 година на Министър на правосъдието за временно отстраняване от работа за периода от 14.03.2022 година до 02.06.2022 година включително ведно със законната лихва върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

С Отговора на исковата молба ответникът по иска е направил възражение за недопустимост на иска поради липса на отменен незаконосъобразен административен акт и отсъствие на първата предпоставка по чл.1,ал.1 от ЗОДОВ.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства намира възражението за недопустимост на жалбата за неоснователно. Съображенията за това са следните :

Съгласно чл.100,ал.1 от ЗДСЛ държавният служител, който е бил незаконно отстранен от работа, има право на обезщетение при условията и по реда на [Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.](#)

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на искове за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица. Съгласно [чл. 4 от ЗОДОВ](#) дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е

обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган - т. е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по [чл. 1 от ЗОДОВ](#)-незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 от ЗОДОВ. Съгласно чл.205 от АПК,искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице,представявано от органа,от който незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди

От така очертаната разпоредба е видно, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето, претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия. Но отговорността на държаната не е безусловна. За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл.1 от ЗОДОВ предпоставки-незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В конкретния случай е налице отмяна на Заповед на Министъра на правосъдието ,с което той временно е отстранил ищеца от работа, като със своя Заповед № ЧР-03-40/30.05.2022 година на Министър на правосъдието е отменена Заповед №ЧР-03-2/06.01.2022 година на Министър на правосъдието и е прекратено временното отстраняване от длъжност на П. П. К. – Главен експерт- Обществени поръчки при ГД“ИН“ с ранг --- Трети младши и е посочено на служителя да се изплати възнаграждение за времето на отстраняване.

В нормата на чл.100,ал.4 от ЗДСЛ не е визирано, че заповедта за временно отстраняване следва да бъде отменена само по съдебен ред, а нормата на чл.1,ал.1 от ЗОДОВ също не сочи, че съответният административен акт следва да бъде отменено само по съдебен ред, а е достатъчно да бъде отменен/ без значение дали по административен ред или по съдебен ред, при което в случая искът е допустим именно защото Заповедта за временно отстраняване от длъжност е призната за незаконна от страна на самия орган по назначаването. Възражението за недопустимост на иска е неоснователно и не се подкрепя от събраните по делото доказателства и следва да бъде отхвърлено.

Воден от гореизложеното и на основание 204 АПК, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ВЪЗРАЖЕНИЕТО НА МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО ЗА НЕДОПУСТИМОСТ НА ПРЕДЯВЕНИЯ ИСК ОТ П. П. К. от

[населено място] срещу МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО- ГР. С. за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 4000 лева – претърпени болки и страдания в резултат на отменен незаконосъобразен акт-Заповед № ЧР-03-2/06.01.2022 година на Министър на правосъдието за временно отстраняване от работа за периода от 14.03.2022 година до 02.06.2022 година включително ведно със законната лихва върху тази сума, считано от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл.138 АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: